

jogi pályát és nincs előzetes szűrő, amely kellő kiválogatást eszközöl, végül harmadsorban túlzottan hatalmas a tételes anyag, úgy hogy még a nagy képességgel bíróknak is szinte emberfeletti munkát kell elvégezniök, hogy a felett urrá legyenek. — E megállapítások tanulságai nálunk is figyelemre méltatandók. Különösen szükséges lenne oly kodifikációs bizottság megalakítása, amelynek feladata kizárólag a háboru alatt és háboru után felgyülemlett jogi anyagnak a régi ténnyel való visszazsoritása lenne.

A súlyos hitelviszonyok szükségessé teszik a hitelvédelemnek fokozott kiépítését. E kiépítésnek egyik ágazata a hitelezési visszaéléseknek büntetőjogi következményei felé vezet. Gazdasági körökben nálunk is mindinkább megerősödik az a vélemény, hogy a hitelezési csalás tényálladási elemei és következményei szigorítandók. A berlini Kereskedelmi és Iparkamara erre vonatkozóan részletes javaslatokat dolgozott ki. Ezek közül a főbbek: 1) a hitelezési csalás következményei már megállapítandók akkor is, ha a kereskedő túladósodottság állapotában elmulasztja fizetésképtelenségét bejelenteni és az állapot elhallgatásával bármilyen formában hitelt nyert. 2) Minden fizetésképtelenségi eljárás során állapítassék meg a túladósodottság beálltának időpontja. 3) Oly esetekben, amidőn a hitelezők 50%-nál kevesebbet várhatnak csak, kivizsgálendő az adós felelőssége a kedvezőtlen státusért. Amennyiben e felelősség megállapítható, az egyezségi eljárás ne indíttassék meg. 4) A csődnyitási kérelemnek tömeg hiányából való visszautasítása előtt kikérendő az illetékes kereskedelmi- és iparkamara szakvéleménye. 5) A tömeggondnok nyilatkozni tartozzék abban az irányban is, hogy mily indokokra vezetendő vissza a túladósodottság beállta és a tömeg lecsökkenése. 7) Külön figyelemre méltatandók azok az esetek, amelyekben túlzott költségek állapítható meg, avagy amelyekben hitelre vásárolt áru megállapodásellenesen idegenített, avagy zálogosított el. — Mindezek a rendszabályok, vagyis a hitelezési visszaélések megakadályozásának büntető uton való megkísérlése végeredményben mégis csak represszív eszköz. A valódi orvoslás a hitelnyújtásnak és a hitelbiztosításnak megszervezésében keresendő.

Franciaország 1930. évi költségvetését május 23-án terjesztette a Kamara elé Chéron pénzügyminiszter. A költségvetés gazdasági fellendülésre és növekvő jólétre mutat. A bevételek 48.7 milliárd frankot érnek el és emellett 1.5 milliárd frank fősszegű adómérséklések vitettek keresztül.

Az adómérséklések elsősorban az értékpapír-adónál mutatkoznak. Ezzel a francia pénzügyi kormányzat azt célozza,